

λαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας ἠΐρον. 24 Παραλαβὼν δ' ὡς οἶόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον. Καὶ δῶδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερχόμεθα, ἀνεφγμένης τῆς θύρας καὶ [ὑπὸ] τῆς ἀνθρώπου παρσκευασμένης. Ὡσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου οἱ μὲν πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἶδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῆς γυναικί, οἱ δ' ὕστερον ἐν τῆς κλίνης γυμνὸν ἐστηκότα. 25 Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτόν, καὶ τῷ χεῖρι περιελαβὼν εἰς τοῦπισθεν καὶ δήσας ἡρώτων διὰ τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. Καὶ κεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὁμολογεῖ, ἠντεβόλει δὲ καὶ ἰκέτευε μὴ ἀποκτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. 26 Ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι « οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, ὃν σὺ παραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποιήσω, καὶ μᾶλλον εἴλου τοιοῦτον ἀμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἢ τοῖς νόμοις πείθεσθαι καὶ κόσμιος εἶναι. » 27 Οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν ὡς περ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἐστίαν καταφυγών, ὡς περ οἱ τοῖσι λέγουσι· πῶς γὰρ ἂν, ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ πληγὴς κατέπεσεν εὐθύς, περιέστρεψα δ' αὐτοῦ τῷ χεῖρι, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἐδύνατο, οὔτε σιδήριον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ὦ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. 28 Ἄλλ', ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν ἀληθῆ, ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὀργὰς τοῖσι ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.